AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 17.7.2006
COM(2006) 397 végleges

2006/0129 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról és a 2000/60/EK irányelv módosításáról

(előterjesztő: a Bizottság)

{COM(2006) 398 végleges}
(SEC(2006) 947}

INDOKLÁS

1) A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és célkitűzései**

A felszíni víz kémiai szennyezése zavarokat okozhat a vízi ökoszisztémákban, amelynek eredményeképpen csökkenhet az élőhelyek száma és gyengülhet a biológiai sokféleség. A szennyező anyagok felhalmozódhatnak az élelmiszerláncban és veszélyeztetik a fertőzött halakat elfogyasztó ragadozókat. A vízi környezetbe bekerülő szennyező anyagok a hal- és tengeri eredetű élelmiszerek fogyasztása, a vízfogyasztás és esetlegesen a rekreációs tevékenységek révén az embereket is veszélyezteti. A szennyező anyagok évekkel betiltásuk után is megmaradnak a környezetben; némelyik közülük messzi távolságokra elsodródhat és még elszigetelt területeken is megjelenhet.

A szennyező anyagok számos forrásból (pl. mezőgazdaság, ipar, égetés), késztermékként vagy melléktermékként kerülhetnek a környezetbe, lehetnek régen használt, vagy mindennapi háztartási termékek.

A vízre vonatkozó 2000/60/EK keretirányelv (VKI) 16. cikke a víz kémiai szennyezésének kezelésére stratégiát dolgozott ki. A stratégia megvalósításának első lépéseként elfogadták az elsőbbségi anyagok jegyzékét (2455/2001/EK határozat), amelyben 33, közösségi szinten elsőbbséget élvező anyagot határoztak meg. E javaslat célja, hogy környezetminőségi előírások (EQS) megállapításával magas szintű védelmet biztosítson a vízi környezetet az említett 33 elsőbbségi anyag és egyes más szennyező anyagok által fenyegető kockázatokkal szemben. A kibocsátások csökkentésére irányuló intézkedéseket az elmúlt években számos közösségi jogi aktusban elfogadtak.

- **Általános háttér**

A vizek kémiai szennyezése tekintetében először 1976-ban fogadtak el közösségi jogszabályt (a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló 76/464/EGK irányelv). Ezt követően, 1982 és 1990 között több származékos irányelvet fogadtak el, amelyekben 18 szennyező anyag vonatkozásában kibocsátási határértékeket és környezetminőségi célkitűzéseket állapítottak meg (ld. alább).

A keretirányelvben naprakész, átfogó és hatékony stratégiát dolgoztak ki a felszíni vizek kémiai szennyezésének kezelésére. A keretirányelv értelmében a 76/464/EGK irányelv az átmeneti időszak alatt hatályát veszti, de a kapcsolódó származékos irányelvek hatályvesztéséről nem rendelkeztek. A 16. cikkben felkérik a Bizottságot, hogy készítsen javaslatot a vízi környezetre jelentős kockázatot jelentő egyes szennyező anyagok vagy csoportok által történő vízszennyezés elleni egyedi intézkedésekről. Első lépésként elfogadták a 2455/2001/EK határozatot, amely a Bizottság 1982-ben közzétett előző jegyzéke helyébe lép. Ezt követően a Bizottság az említett elsőbbségi anyagok tekintetében kérte a környezetminőségi előírások (ld. 16. cikk (7) bekezdés) és a kibocsátás ellenőrzésére vonatkozó intézkedések (ld. 16. cikk (6) és (8) bekezdés) bemutatását. E javaslat – a kibocsátás ellenőrzésére vonatkozó

kiegészítő intézkedések bevezetésének kivételével – eleget tesz ezen kötelezettségnek. Ezzel párhuzamosan, a javaslat hatályon kívül helyezi a 88/347/EGK és a 90/415/EGK irányelvvel módosított meglévő 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK származékos irányelveket.

- **A javaslat által érintett területet szabályozó hatályos rendelkezések**

A vízügyi keretirányelv meghatározza a felszíni víz szennyezése elleni stratégia általános keretét. Az e területre vonatkozó korábbi jogszabályok alapján, a 76/464/EGK irányelv és a kapcsolódó származékos irányelvek (ld. fent) az e javaslatban meghatározottakhoz hasonló kérdéseket szabályoznak. Mindazonáltal, az érintett szennyező anyagok nem azonosak, és felmerült a tudományos és technikai fejlődés figyelembe vételének szükségessége.

- **Összhang az Unió egyéb politikáival és célkitűzéseivel**

A hatodik környezetvédelmi cselekvési program az elsőbbségi anyagokra vonatkozó intézkedéseket kulcstevékenységként határozza meg (ld. az 1600/2002/EK határozat 7. cikke (2) bekezdésének e) pontja). E javaslat célja a környezet minőségének fenntartható fejlődés elvével összhangban történő védelme és javítása. A környezetminőségi előírásokra vonatkozó javaslat ugyanakkor biztosítja a gazdasági feltételek összehangolását a belső piacon, mivel a meglévő nemzeti környezetminőségi előírások jelentős mértékben különböznek egymástól.

A javaslat és a kapcsolódó közlemény teljes mértékben igazodnak más közösségi jogszabályok célkitűzéseihez és rendelkezéseihez, különös tekintettel a vegyianyag-politikára, többek között a REACH és a növényvédő szerekre vonatkozó irányelvre, az IPPC irányelvre és a tematikus stratégiákra, elsősorban a tengerpolitikára és a peszticid szerek fenntartható használatára vonatkozóan. Mindezek, és más közösségi jogi aktusok rendelkeznek a keretirányelv 16. cikkének (6) bekezdése és a 16. cikkének (8) bekezdése értelmében vett kibocsátás-szabályozásokról**.**

2) KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELT FELEKKEL ÉS HATÁSVIZSGÁLAT

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció**

A konzultáció módszerei, a megcélzott főbb ágazatok és a válaszadók általános bemutatása

2001 óta a Bizottság a javaslatban érintett minden kérdésről konzultációt folytat az érintettek képviselőit magában tömörítő fórummal – az elsőbbségi anyagokkal foglalkozó szakértői tanácsadó fórummal –, amelyben tagállami szakértők, ipari és környezetvédelmi nem kormányzati szervezetek vesznek részt. A konzultáció megfelel a vízügyi keretirányelv 16. cikkének (5) bekezdésében előírt követelményeknek, amely kifejezetten a konzultációnak ezt a formáját említi. A konzultációk során összesen mintegy 16 ülést tartottak és több esetben írásos konzultációt folytattak.

A válaszok összefoglalása és figyelembevételük módja

Több háttérdokumentum az ülésekről készített jegyzőkönyvek mellett a konzultációk eredményét is tartalmazza:

1. EQS és anyagok szerinti adatlapok elkészítésének módszere.

2. Vitaanyag a szennyezés ellenőrzéséről, többek között az egyes anyagokra vonatkozó közösségi intézkedések forrásvizsgálati adatlapjairól és táblázatairól.

3. Az elemzési és ellenőrzési szakértői csoport jelentése.

4. Az elsőbbségi veszélyes anyagok meghatározásáról szóló jelentés.

5. A szennyezés ellenőrzésére vonatkozó intézkedések lehetséges gazdasági hatásairól szóló vizsgálati jelentés.

6. A környezetminőségi előírásokról – megfelelési arányukról és az általuk elérhető előnyökről szóló vizsgálati jelentés.

Ezen kívül a Bizottság 2004-ben egy irányelvtervezetről konzultált a szakértői tanácsadó fórummal. Az észrevételekről, illetve az észrevételek figyelembe vételének mértékéről további részletek a kísérő hatásvizsgálati dokumentumban (SEC(2006) 947, 2006.7.17) találhatóak.

- **A szakvélemények összegyűjtése és felhasználása**

Az érintett tudományos- vagy szakterületek

A szakértői tanácsadó fórumon keresztül rendszeresen konzultációt folytattak a tagállamokkal és az ágazati tudományos szakértőkkel. Ezen kívül a toxicitási, ökotoxicitási és környezetvédelmi tudományos bizottsággal (SCTEE) konzultáltak a környezetminőségi előírások megállapításáról (2004. május 28-i 43. plenáris ülésén a SCTEE végleges véleményt fogadott el). Ezt az EQS értékek véglegesítésekor figyelembe vették és részletes információt tettek elérhetővé az EQS és egyedi adatlapokról szóló jelentésben.

Alkalmazott módszer

2001 és 2004 között a szakértői tanácsadó fórum rendszeresen ülésezett. Ezek mellett szélesebb írásbeli konzultációkra is sor került. Végezetül, az SCTEE véleményét a formális eljárásoknak megfeleően alakították ki.

A konzultációba bevont legfontosabb szervezetek/szakértők

A kémiai szennyezésről általában, az elemzésről és a vizsgálatokról, a kibocsátás-szabályozásokról, a környezetvédelmi előírásokról, a létező vegyi anyagokról (a 793/93/EGK rendelet értelmében), és a növényvédő szerekről (a 91/414/EGK irányelv értelmében) mind a 25 EU tagállamban, továbbá a tagjelölt országokban és Norvégiában számos tudományos és műszaki szakértővel folytattak rendszeres konzultációt. Ugyanezen konzultációs folyamat keretében többek között az EUREAU, a CEFIC, az Eurochlor, az ECPA, az Eurometaux, az UNICE ágazati kutatóival és szakértőivel, illetve például a WWF és az EEB környezetvédelmi nem kormányzati szakértőivel konzultáltak. Az esetleges javaslat gazdasági hatásairól szóló kérdőívet 43 vezető európai ágazati szervezet számára küldték meg.

A kapott és felhasznált vélemények összegzése

Széles konszenzus alakult ki a veszélyes anyagokban rejlő visszafordíthatatlan következményekkel járó lehetséges komoly kockázatok valós problémájáról.

Maximálisan megengedhető koncentrációkban kifejezett EQS-ket alakítottak ki az akut hatásoknak kitett ökoszisztémákat rövid távon veszélyeztető visszafordíthatatlan súlyos következmények elkerülésére, míg a hosszú távú visszafordíthatatlan következményekkel szemben éves átlagértékben kifejezett EQS-ket határoztak meg, bár az SCTEE felhívta a figyelmet arra, hogy az akut hatások is járhatnak hosszú távú következményekkel. Az SCTEE egy másik véleményében a rendelkezésre álló legújabb tudományos adatok alkalmazásának biztosítását, a más kockázatfelmérési módszerekkel való összeegyeztethetőséget és az egyes anyagokra vonatkozó egyedi véleményeket emelte ki.

Mindezeken túlmenően, az irányelv-tervezetről 2004 júniusában tartott nyilvános konzultáció során további kibocsátás-szabályozásra vonatkozó javaslatok merültek fel, elsősorban a költségek csökkentése céljából. A konzultáció során kiderült, hogy az elsőbbségi anyagokra vonatkozó célkitűzés megvalósításának leginkább költséghatékony módja az, ha a tagállamokra bízzák az – elsősorban meglévő közösségi jogszabályokon alapuló – intézkedések szintjének és összességének megállapítását.

A szakértői vélemények nyilvános hozzáférhetőségének biztosítása

Valamennyi fent említett dokumentum megtalálható a következő weboldalon:

europa.eu.int/comm/environment/water/water-dangersub/pri_substances.htm

Az SCTEE véleménye a következő weboldalon érhető el:

http://europa.eu.int/comm/health/ph_risk/committees/sct/sct_en.htm

- **Hatásvizsgálat**

Általánosságban három lehetőséget vizsgáltak meg. Az első, hogy nem fogadnak el új javaslatot és minden további szabályozást a tagállamokra bíznak; a második, hogy az EQS meghatározása kizárólag közösségi szinten történik; és a harmadik, hogy a javaslatban meghatározzák az EQS-ket és további egyedi kibocsátás-szabályozásokat dolgoznak ki. Azt már korábban eldöntötték, hogy a vízügyi keretirányelvnek a többi közösségi jogszabállyal való összehangolásra és következetességre vonatkozó egyedi követelményei miatt a környezetminőségi előírásokat közösségi szinten határozzák meg. E célból az előkészítési folyamat során újabb lehetőségeket vizsgáltak meg (lásd a hatásvizsgálati jelentést). A szennyezés ellenőrzésére vonatkozó intézkedések tekintetében úgy döntöttek, hogy a kiegészítő egyedi intézkedések meghozatalát a tagállamokra bízzák, mivel az tűnt a legköltséghatékonyabb és legarányosabb megoldásnak. Mindezeken kívül, az EU kibocsátás-szabályozásra vonatkozó joganyagának nagy része már elkészült (vagy hamarosan elkészül), amely jelentős mértékben hozzájárul a vízügyi keretirányelv elsőbbségi anyagokra vonatkozó célkitűzéseinek megvalósításához.

A hatásvizsgálati jelentés külön-külön részletesen tárgyalja a fenti lehetőségek relatív társadalmi-gazdasági hatásait és környezeti előnyeit.

3) A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javasolt fellépés összefoglalása**

Összefoglalva, az irányelv-javalsat főbb elemei a következők:

- a vízügyi keretirányelv 16. cikkének (7) bekezdésében előírt környezetminőségi előírások kidolgozása, beleértve az értéktúllépésre kijelölt átmeneti terület bevezetését;

- a bevezetésekről, kibocsátásokról és veszteségekről szóló nyilvántartás elkészítése a csökkentésre, illetve megszüntetésre vonatkozó célkitűzések megvalósításának ellenőrzésére;

- a vízügyi keretirányelv 16. cikkének (10) bekezdésében javasoltak szerint a keretirányelv IX. mellékletében felsorolt meglévő származékos irányelvek hatályon kívül helyezése és átmeneti rendelkezések elfogadása;

- az elsőbbségi veszélyes anyagok (PHS) meghatározása a 14, a 2455/2001/EK határozat szerint felülvizsgált anyagból.

- **Jogalap:**

Ezen irányelv rendelkezései a környezetvédelemmel kapcsolatosak, következésképpen a választott jogalap – a vízügyi keretirányelvhez hasonlóan – az EK-Szerződés 175. cikkének (1) bekezdése.

- **A szubszidiaritás elve**

Mivel a Közösség nem rendelkezik kizárólagos hatáskörrel a javaslatot illetően, figyelembe kell venni a szubszidiaritás elvét.

A javaslat célkitűzéseit a tagállamok nemzeti szintű fellépéssel nem tudják kielégítő mértékben megvalósítani a következő ok(ok) miatt.

Jelenleg a legtöbb elsőbbségi anyagot nemzeti környezetminőségi előírások szabályozzák, amelyek jelentős mértékben eltérnek egymástól. A környezetvédelem valamennyi tagállamban egységes szintjének biztosítása érdekében, valamint a gazdasági szereplők egyenlő versenyfeltételeinek biztosítása érdekében az EQS-ket közösségi szinten kell meghatározni.

Közösségi szintű EQS-ek hiányában a tagállamoknak 2006 végére nemzeti EQS-eket kellene meghatározniuk. A Bizottság e területen a közösségi fellépést támogatja, és ezért, mielőtt a tagállamok számára elrendelné e kötelezettség végrehajtását, megvárja az e javaslatra vonatkozó együttdöntési eljárás eredményét.

A közösségi szinten meghatározott EQS-ek kevésbé terhelik le a tagállami közigazgatást. A határokon átnyúló felszíni vizek kémiai szennyezése csak határokon átnyúló közös fellépéssel kezelhető.

E javaslat csak közösségi szintű EQS-ek meghatározására vonatkozik. A szennyezésre vonatkozó egyedi és kiegészítő ellenőrző intézkedések meghozatala a tagállamokra hárul, mivel a vízügyi keretirányelv 16. cikkének (6) bekezdésében és 16. cikkének (8) bekezdésében előírt követelmények teljesítéséhez több egyéb meglévő közösségi jogi aktust kell alkalmazni.

A javaslat ezért megfelel a szubszidiaritás elvének.

- **Az arányosság elve**

A javasolt jogi eszköz az irányelv, amely 2015-re megvalósítandó környezetminőségi célkitűzéseket határoz meg. A szennyezés csökkentésére irányuló intézkedések arányosságának biztosítása érdekében a tagállamok széles hatáskörrel rendelkeznek a legmegfelelőbb egyedi intézkedések meghatározása területén. Ily módon a sajátos regionális és helyi körülményeket is figyelembe lehet venni.

A vízügyi keretirányelv alapján létrehozott átfogó végrehajtási keret, valamint a javaslat elvetésének esetére beépített védzáradék alapján (v.ö. a keretirányelv 16. cikkének (8) bekezdése) valószínűsíthető, hogy a javaslat további pénzügyi és közigazgatási terhei minimálisak.

- **Eszközök kiválasztása**

Javasolt eszköz: irányelv

A Bizottság az egységes és racionális eszköz biztosítása érdekében egy olyan egységes jogi aktus kidolgozását javasolja, amelyben a vízügyi keretirányelv 16. cikkével kapcsolatos valamennyi rendelkezés meghatározásra kerül. A választott jogi eszköz az irányelv. Az alapjogszabály a 2000/60/EK irányelv, és az intézkedések átültetést tesznek szükségessé.

4) KÖLTSÉGVETÉSI VONATKOZÁSOK

A javaslatnak várhatóan nincs költségvetési vonzata.

5) TOVÁBBI INFORMÁCIÓK

- **Szimuláció, kísérleti szakasz és átmeneti időszak**

A javaslat átmeneti időszakot ír elő.

- **Jogszabályok egyszerűsítése**

A javaslat rendelkezik a jogszabályi rendelkezések egyszerűsítéséről.

A javasolt irányelv öt egyedi irányelvet (a 88/347/EGK és a 90/415/EGK irányelvvel módosított 82/176/EGK, 83/513/EGK, 84/156/EGK, 84/491/EGK és 86/280/EGK

irányelv) hatályon kívül helyez.

Az egyszerűsítés következtében a 95/337/EGK bizottsági határozatban meghatározott jelentési kötelezettségek jelentős része szükségtelenné válik.

- **A meglévő jogszabályok hatályon kívül helyezése**

A javaslat elfogadása a meglévő jogszabályok hatályon kívül helyezését eredményezi.

- **Felülvizsgálati/módosító/megszüntetési záradék**

A javaslat az EQS megállapítására vonatkozóan módosító záradékot tartalmaz. A keretirányelv 19. cikkének (2) bekezdése a 2000/60/EK irányelv általános felülvizsgálatát írja elő, amely magában foglalja 16. cikk rendelkezéseit és következésképp ezen irányelvet is.

- **Megfelelési táblázat**

A tagállamoknak az irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az ezen irányelv közötti megfelelési táblázatot közölniük kell a Bizottsággal.

- **Európai Gazdasági Térség**

A javasolt jogi aktus érinti az EGT-t, ezért ki kell terjeszteni az Európai Gazdasági Térségre.

- A javaslat részletes magyarázata

1. cikk - Tárgy: Az irányelv környezetminőségi előírásokat határoz meg.

2. cikk és I. melléklet – környezetminőségi előírások: Az I. melléklet az elsőbbségi anyagokra és egyéb kiválasztott szennyező anyagokra vonatkozóan környezetminőségi előírásokat (EQS), illetve ezekhez kapcsolódóan a megfelelőség ellenőrzésére irányuló rendelkezéseket határoz meg. Az EQS-ek a belföldi felszíni vizek (folyók és tavak) és az egyéb felszíni vizek (átmeneti, parti és felségvizek) szerint kerültek megállapításra. Két fajta EQS-t állapítottak meg, éves átlagkoncentrációkat és maximálisan megengedhető koncentrációkat, amelyek közül az egyik a tartós és krónikus hatások elleni védelemre, a másik a rövid távú, közvetlen és akut ökotoxikus hatások elleni védelemre szolgál. A fémek tekintetében módosult a megfelelőségi rendszer, hogy a tagállamok számára lehetővé tegyék a háttérszintek és a biológiai hozzáférhetőség figyelembe vételét. A tagállamoknak kötelező számítási módszereket kell alkalmazniuk, amennyiben a Bizottság ilyen módszert meghatározott. Néhány kiválasztott anyag esetében biótára vonatkozó EQS megállapítására is sor került. Előfordulhat, hogy az egyéb közösségi jogszabályok alapján jelenleg folyó kockázatfelmérés eredményének következtében néhány EQS-t rövid időn belül felül kell vizsgálni. Elsősorban a nikkelre és az ólomra vonatkozó ideiglenes EQS-ek esetében valószínű, hogy ilyen módosításra sor kerül, mivel a jelenleg folyó kockázatfelmérések vonatkozó eredményeit a Bizottság még nem tudja értékelni.

3. cikk – értéktúllépésre kijelölt átmeneti terület: A pontszerű forrásból származó

bevezetések környékén értéktúllépésre kijelölt átmeneti területet jelölnek ki a víztestek azon részein, ahol az EQS-eket a szennyvízben lévő szennyező anyagok magas szintje miatt nem lehet teljesíteni.

4. cikk - kibocsátások, bevezetések és veszteségek nyilvántartása: Az elsőbbségi anyagok bevezetésének, kibocsátásának és veszteségeinek csökkentésére vonatkozó célkitűzések, valamint az elsőbbségi veszélyes anyagok bevezetésének, kibocsátásának és veszteségeinek megszüntetésére, illetve fokozatos kiiktatására vonatkozó célkitűzések betartásának ellenőrzése érdekében nyilvántartást kell készíteni a vízgyűjtő területeken. A megszüntetésre vonatkozó célkitűzés teljesítésére kitűzött időpont 2025.

5. cikk és II. melléklet - elsőbbségi veszélyes anyagok (PHS) meghatározása: A vízügyi keretirányelv 16. cikkének (3) bekezdése előírja a PHS-ek meghatározását az elsőbbségi anyagok között. A 2455/2001/EK határozatban 14 elsőbbségi anyag esetében tettek felülvizsgálati javaslatot az anyagok végleges osztályozását illetően (elsőbbségi anyag vagy elsőbbségi veszélyes anyag). A 14 anyag közül jelenleg kettő esetében tettek javaslatot a PHS-re történő átminősítésre, míg a fennmaradó 12 anyag esetében elsőbbségi anyagként való megerősítés mellett döntöttek.

6., 7. és 8. cikk: a meglélvő származékos irányelvek módosítása vagy hatályon kívül helyezése. Az ezen irányelvekben meghatározott minőségi előírásokat beépítik e javaslatba, és az említett irányelvek ezen irányelv hatályba lépésétől hatályukat vesztik.

9., 10. és 11. cikk: az átültetésre, a hatályba lépésre és a címzettekre vonatkozó rendelkezések.

2006/0129 (COD)

Javaslat:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a vízpolitika területén a környezetminőségi előírásokról és a 2000/60/EK irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[1],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[2],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[3],

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban[4],

mivel:

(1) A felszíni víz kémiai anyagokkal történő szennyezése a vízi szervezetekre gyakorolt akut és krónikus mérgező hatásokkal, az anyagok ökoszisztémában való felhalmozódásával, az élőhelyek számának csökkenésével és a biológiai sokféleség gyengülésével veszélyt jelent a vízi környezetre és az emberi egészségre egyaránt.

(2) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat[5] megállapítja, hogy a 6. KCSP elsődleges környezetvédelmi prioritása a környezet, az egészség és az életminőség javítása, az 7. cikk (2) bekezdésének e) pontjában külön kiemelve, hogy a vízpolitika területén több egyedi intézkedés kidolgozására van szükség.

(3) A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv6 a vízszennyezés

---

1 HL C […]., […]., […]. o.
2 HL C […]., […]., […]. o.
3 HL C […]., […]., […]. o.
4 HL C […]., […]., […]. o.
5 HL L 242., 2003.9.10., 81. o.
6 HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A 2455/2001/EK határozattal (HL L 331., 2001.12.15., 1. o.) módosított irányelv.

elleni stratégiát határoz meg, és az irányelv 16. cikkében a szennyezés ellenőrzésére és környezetminőségi előírásokra további egyedi intézkedések meghozatalát írja elő.

(4) 2000 óta számos olyan közösségi jogi aktust fogadtak el, amelyek a 2000/60/EK irányelv 16. cikkével összhangban, az egyes elsőbbségi anyagok tekintetében a szennyezés ellenőrzésére vonatkozó intézkedést vezettek be. Számos környezetvédelmi intérzkedés tartozik más létező közösségi jogszabály hatálya alá is. Ezért új ellenőrző intézkedések kidolgozása helyett – amely a meglévő intézkedések ismétlését jelenthetné – inkább a létező eszközök végrehajtására és felülvizsgálatára kell összpontosítani.

(5) Az elsőbbségi anyagok 2000/60/EK irányelv 16. cikke (6) és (8) bekezdésében említett pontszerű és diffúz forrásból történő kibocsátásának szabályozása tekintetében, költséghatékonyabb és arányosabb megoldásnak tűnik, ha a tagállamok – szükség esetén – más meglévő közösségi jogszabályok végrehajtása mellett megfelelő ellenőrző intézkedéseket illesztenek be a 2000/60/EK irányelv 11. cikkével összhangban valamennyi vízgyűjtő kerületre kidolgozandó intézkedési programba.

(6) A vízpolitika területén az elsőbbségi anyagok jegyzékének megállapításáról és a 2000/60/EK irányelv módosításáról szóló, 2001. november 20-i 2455/2001/EK európai parlamenti és tanácsi határozat[7] kidolgozta annak a 33 anyagnak vagy anyagcsoportnak az első jegyzékét, amelyek tekintetében a közösségi szintű fellépés elsőbbséget élvez. Ezen elsőbbségi anyagok közül néhányat elsőbbségi veszélyes anyagként határoztak meg, amelyek esetében a kibocsátásokat, a bevezetéseket és a veszteségeket meg kell szüntetni, illetve fokozatosan ki kell iktatni. Néhány anyag tekintetében felülvizsgálatot végeztek és ezeket osztályozni kell.

(7) A közösség érdek figyelembe vételével és a felszíni vizek védelmének hatékonyabb szabályozása érdekében helyénvaló, hogy az elsőbbségi anyagnak minősített szennyező anyagok vonatkozásában az EQS-eket közösségi szinten határozzák meg, míg – szükség esetén – a többi szennyező anyagra vonatkozó szabályok kidolgozását nemzeti szinten a tagállamokra bízzák, figyelemmel a megfelelő közösségi szabályok alkalmazására is. Mindenesetre, a 76/464/EGK irányelv[8] mellékletének I. listájában szereplő egyes veszélyes anyagok kibocsátására vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló, 1986. június 12-i 86/280/EGK tanácsi irányelv hatálya alá tartozó nyolc szennyező anyag, amely anyagcsoport tekintetében 2015-re el kell érni a jó kémiai állapotot, nem szerepel az elsőbbségi anyagok jegyzékében. Az említett szennyező anyagok vonatkozásában megállapított közös előírások hasznosnak bizonyultak és helyénvaló fenntartani ezen előírások közösségi szintű szabályozását.

(8) Következésképpen, a klóralkálielektrolízis-iparágból származó higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló, 1982. március 22-i 82/176/EGK tanácsi irányelvben[9], a kadmiumkibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló, 1983. szeptember 26-i 83/513/EGK tanácsi irányelvben[10], a klóralkálielektrolízis-iparágon kívüli ágazatokból származó

---

7 HL L 331., 2001.12.15., 1. o.

8 HL L 181., 1986.7.4., 16. o. A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv.

9 HL L 81., 1982.3.27., 29. o. A 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

10 HL L 291., 1983.10.21., 1. o. A 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.

higanykibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló, 1984. március 8-i 84/156/EGK tanácsi irányelvben[11], a hexaklór-ciklohexán-kibocsátásokra vonatkozó határértékekről és minőségi célkitűzésekről szóló, 1984. október 9-i 84/491/EGK tanácsi irányelvben[12], valamint a 86/280/EGK irányelvben meghatározott, a jelenlegi környezetminőségi célkitűzésekre vonatkozó rendelkezések feleslegessé váltak és azokat el kell hagyni.

(9) A vízi környezet a kémiai szennyezés következtében mind rövid, mind hosszú távon károkat szenvedhet, ezért az EQS-ek meghatározása során az akut és krónikus hatásokra vonatkozó adatokat egyaránt figyelembe kell venni. A vízi környezet és az emberi egészség megfelelő védelmének biztosítása érdekében, az éves átlagos minőségi előírásokat olyan szinten kell meghatározni, amely megfelelő védelmet nyújt a tartós kitettség ellen, míg a rövid távú hatások kivédésére meg kell állapítani a megengedhető koncentrációk felső határát.

(10) A biótában és üledékben lévő elsőbbségi anyagok koncentrációjára vonatkozó átfogó és megbízható közösségi adatok hiányában, valamint figyelembe véve azt a tényt, hogy a felszíni vízre vonatkozó információk alapján úgy tűnik, kielégítő módon biztosítani lehet a széles körű védelmet és a szennyezés hatékony ellenőrzését, az EQS értékhatárokat jelen helyzetben csak a felszíni vízre kell megállapítani. A hexaklór-benzol, a hexaklór-butadin és a higany esetében azonban a közvetett hatásokkal és a másodlagos mérgezéssel szemben, pusztán felszíni vízre vonatkozó környezetminőségi előírások révén nem lehet közösségi szinten megfelelő védelmet biztosítani. Így ezen anyagok esetében biótákra vonatkozó EQS-t kell megállapítani. Az ellenőrzési stratégiájuk végrehajtása során való megfelelő rugalmasság biztosítása érdekében, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett EQS-ket megvizsgálják és ellenőrizzék azok betartását a biótában, vagy hogy azokat felszíni vízre vonatkozó EQS-re alakítsák át. A tagállamok feladata továbbá, hogy az üledék és bióta vonatkozásában EQS-ket dolgozzanak ki, amennyiben a közösségi szinten meghatározott EQS-t ki kell egészíteni, vagy legalábbis célszerű lenne azt megtenni. Lévén, hogy az üledékek és a bióták továbbra is fontos tényezők bizonyos anyagok tagállami vizsgálata során az antropogén tevékenységek hosszú távú hatásainak és az általuk elindított folyamatok értékelésében, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a bióták és az üledékek szennyezettségi szintje nem emelkedik.

(11) Az ólom, a nikkel, valamint vegyületeik esetében a kockázatfelmérésről a Közös Kutatóközpont Vegyi Anyagok Európai Irodája keretén belül folyó viták nem zárultak le, és így az említett anyagok tekintetében még nem lehet végleges minőségi előírásokat meghatározni. Helyénvaló tehát egyértelműsíteni, hogy a megállapított előírások átmeneti jellegűek.

(12) A tagállamoknak meg kell felelniük az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről szóló 98/83/EK tanácsi irányelvnek[13] és az ivóvízkivételre szánt felszíni víztestek kezelését a 2000/60/EK irányelv 7. cikkével összhangban kell végezniük. Ezt az irányelvet ezért az említett, esetleg szigorúbb előírásokat meghatározó követelmények sérelme nélkül kell végrehajtani.

---

[11] HL L 74., 1984.3.17., 49. o. A 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.
[12] HL L 274., 1984.10.17., 11. o. A 91/692/EGK irányelvvel módosított irányelv.
[13] HL L 330., 1998.12.5., 32. o.

(13) Lehetséges, hogy az EQS-ket a pontszerű szennyezőforrásokból származó bevezetések közelében nem lehet betartani, mivel ilyen esetben a szennyező anyagok koncentrációja rendszerint magasabb a vízben lévő károsanyag-koncentrációknál. Ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni ezen körülmény figyelembe vételét az EQS betartásának ellenőrzésekor, oly módon, hogy az értéktúllépésre, minden ilyen szennyvíz-kibocsátás esetén átmeneti területeket jelölnek ki. Az átmeneti területek korlátozása érdekében az ilyen területek kijelölését a 2000/60/EK irányelv 10. cikkével és a közösségi jog egyéb vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell végrehajtani. Amint a kezelési technikák és technológiai innováció jövőbeni fejlődése lehetővé teszi a szennnyvíz-bevezetési pontok közelében a szennyező anyagok koncentrációjának csökkentését, a tagállamok ennek megfelelően gondoskodnak az értéktúllépésre kijelölt átmeneti területek csökkentéséről.

(14) Ellenőrizni kell a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) albekezdésének iv. pontjában meghatározott megszüntetésre, illetve fokozatos kiiktatásra, valamint csökkentésre vonatkozó célkitűzés tiszteletben tartását, és biztosítani kell az említett kötelezettségekre vonatkozó megfelelőségi vizsgálat átláthatóságát, különösen az emberi tevékenységekből származó jelentős és jelentéktelen kibocsátások, bevezetések és veszteségek tekintetében. A megszüntetés, illetve fokozatos kiiktatás, valamint a csökkentés menetrendjét csak nyilvántartással együtt lehet elkészíteni. Lehetővé kell tenni a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (4)-(7) bekezdése alkalmazásának értékelését is. Megfelelő eszközre van szükség a természetben előforduló, vagy természetes folyamatok során keletkező anyagokat érintő veszteségek mennyiségének meghatározására, amely esetben az összes lehetséges forrásból történő teljes megszüntetés, illetve kiiktatás lehetetlen. E célból a tagállamoknak a területükön lévő valamennyi vízgyűjtő vonatkozásában nyilvántartást kell készíteniük a kibocsátásokról, bevezetésekről és veszteségekről.

(15) Az említett nyilvántartások elkészítése, valamint a nyilvántartások és a felszíni vizek védelme területén rendelkezésre álló egyéb eszközök közötti koherencia biztosítása során adódó esetleges párhuzamos munka elkerülése érdekében a tagállamoknak a 2000/60/EK irányelv alapján, valamint az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és – szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2006. január 18-i 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[14] alapján gyűjtött információkat kell alkalmazni.

(16) A szükségletek hatékonyabb felmérése érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a nyilvántartás alapadatainak mérésére egy megfelelő egyéves referencia időszakot választhassanak ki. Mindazonáltal figyelembe kell venni azt a körülményt, hogy a peszticid szerek alkalmazásához köthető veszteségek évről évre jelentős mértékben változhatnak az alkalmazási mennyiségek közötti eltérések miatt, amely például a különböző klímaviszonyoktól függ. Ezért, a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelvben[15] szabályozott néhány anyag esetében, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az említett anyagok tekintetében hároméves referencia időszakot állapítsanak meg.

---

[14] HL L 33., 2006.2.4., 1. o.

[15] HL L 230., 1991.8.19., 1. o. A legutóbb a 2006/19/EK bizottsági irányelvvel (HL L 44., 2006.2.15., 15. o.) módosított irányelv.

(17) A nyilvántartás használatának javítása érdekében a Bizottság számára határidőt kell megállapítani annak ellenőrzésére, hogy a tagállamok meghoztak minden intézkedést a 2000/60/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) albekezdésének iv. pontjában meghatározott célkitűzések megvalósításához.

(18) A természetben tartósan megmaradó, biológiailag felhalmozódó és mérgező anyagok, valamint a hasonló mértékben veszélyesnek minősített, különösen a 2000/60/EK irányelvben említett rendkívül tartósan megmaradó és gyorsan felhalmozódó anyagok meghatározására vonatkozó kritériumokat a 67/548/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően bejelentett anyagok emberre és környezetre jelentett kockázatának értékelésére vonatkozó alapelvek megállapításáról szóló 1993. július 20-i 93/67/EGK bizottsági irányelv16, a létező anyagok embert és környezetet érintő kockázatainak becslésére vonatkozó elveknek a 793/93/EGK tanácsi rendelettel összhangban történő megállapításáról szóló, 1994. június 28-i 1488/94/EK bizottsági rendelet[17], valamint a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv18 alátámasztására irányuló kockázatfelmérésre vonatkozó műszaki útmutató dokumentumban állapították meg. A különböző közösségi jogszabályok összehangolásának biztosítása érdekében, a 2455/2001/EK határozatnak megfelelően felülvizsgált anyagok tekintetében kizárólag ezen kritériumok alkalmazandók, és a 2000/60/EK irányelv X. mellékletét ennek megfelelően módosítani kell, illetve helyébe új mellékletet kell léptetni.

(19) A 2000/60/EK irányelv IX. mellékletében felsorolt irányelvekben megállapított kötelezettségeket már beépítették a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvbe[19], valamint a 2000/60/EK irányelv 8., 10. cikkébe, 11. cikke (3) bekezdésének g) és h) albekezdésébe és egyéb rendelkezéseibe, és a környezetminőségi előírások fenntartásával vagy felülvizsgálatával legalább hasonló szintű védelem biztosítható. A felszíni vizek kémiai szennyezésének összehangolt megközelítése érdekében, valamint a területet érintő meglévő közösségi jogszabályok egyszerűsítése és egyértelműsítése érdekében, a 2000/60/EK irányelv 16. cikkének (10) bekezdése értelmében, helyénvaló 2012-től hatályon kívül helyezni a 82/176/EGK irányelvet, a 83/513/EGK irányelvet, a 84/156/EGK irányelvet, a 84/491/EGK irányelvet és a 86/280/EGK irányelvet.

(20) A 2000/60/EK irányelv 16. cikkének (5) bekezdésében említett ajánlásokat, különösen a toxicitási, ökotoxicitási és környezetvédelmi tudományos bizottság ajánlásait figyelembe vették.

(21) Mivel az ezen irányelv célkitűzéseit, nevezetesen a vízre vonatkozó környezetminőségi előírások elfogadását, a tagállamok nem képesek kielégítően megvalósítani, és így azok – a felszíni víz védelmének a Közösség egész területén való egységes szintű fenntartása miatt – közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Szerződés 5. cikke szerinti szubszidiaritási elvvel összhangban a Közösség intézkedéseket fogadhat el Az arányosság ugyanazon cikkben foglalt elvének

---

16 HL L 227., 1993.9.8., 9–18. o.
17 HL L 161., 1994.6.29., 3. o.
18 HL L 123., 1998.4.24., 1. o.
19 HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(22) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal[20] összhangban kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Az irányelv környezetminőségi előírásokat állapít meg az elsőbbségi anyagok és néhány egyéb szennyező anyag vonatkozásában.

2. cikk

Környezetminőségi előírások

1. A tagállamok biztosítják, hogy felszíni vizeik összetétele megfelel az I. melléklet „A" részében szereplő elsőbbségi anyagokra vonatkozó, éves átlagban és maximálisan megengedhető koncentrációban kifejezett környezetminőségi előírásoknak, valamint az I. melléklet „B" részében felsorolt szennyező anyagokra vonatkozó környezetminőségi előírásoknak.

   A tagállamok biztosítják a környezetminőségi előírásoknak az I. melléklet „C" részében meghatározott követelményekkel összhangban történő betartását.

2. A tagállamok, a víz állapotának a 2000/60/EK irányelv 8. cikke szerint elvégzett ellenőrzésével biztosítják, hogy az I. melléklet „A" és „B" részében felsorolt anyagok koncentrációja az üledékekben és a biótában nem emelkedik.

3. A tagállamok biztosítják, hogy a halak, kagylók, rákfélék és más bióták szöveteiben a hexaklór-benzol, a hexaklór-butadin és a higany koncentrációi nem haladják meg a következő értékeket:

   a) 10 µg/kg hexaklór-benzol,

   b) 55 µg/kg hexaklór-butadin,

   c) 20 µg/kg metil-higany.

   Az első albekezdésben felsorolt anyagokra vonatkozó környezetminőségi előírásoknak való megfelelés ellenőrzése céljából a tagállamok a víz tekintetében az I. melléklet „A" részében említettnél szigorúbb előírást vezethetnek be, vagy a bióták tekintetében egy további előírást határozhatnak meg.

[20] HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

4. A Bizottság figyelemmel kíséri a technikai és tudományos fejlődést, többek között a 2000/60/EK irányelv 16. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett kockázatfelmérés eredményeit, és – szükség szerint – javaslatot készít az ezen irányelv I. mellékletének „A” és „B” részében meghatározott környezetminőségi előírások felülvizsgálatára.

5. A Bizottság az ezen irányelv I. melléklete „C” része 3. pontjának második bekezdésében említett kötelező számítási módszert határozhat meg a 2000/60/EK irányelv 21. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárással összhangban.

3. cikk

Értéktúllépésre kijelölt átmeneti terület

1. A tagállamok értéktúllépésre átmeneti területeket jelölnek ki, ahol egy vagy több szennyező anyag koncentrációja esetében megengedett a vonatkozó környezetminőségi előírásokban meghatározott értékhatárok túllépése, amennyiben azok nem érintik a fennmaradó felszíni víztest említett előírásoknak való megfelelését.

2. A tagállamok minden esetben meghatározzák a szennyvíz-kibocsátási pontokkal szomszédos felszíni víztest azon részének kiterjedését, amelyet ilyen átmeneti területként jelöltek meg, figyelembe véve a közösségi jog vonatkozó rendelkezéseit.

   A tagállamok a 2000/60/EK irányelv 13. cikkében említett vízgyűjtő-gazdálkodási tervben minden esetben ismertetik a víztest e célra kijelölt részét.

3. A tagállamok felülvizsgálják a 96/61/EK irányelvben említett engedélyeket, illetve a 2000/60/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdésének g) pontjában említett előzetes szabályozásokat abból a célból, hogy fokozatosan csökkentsék az (1) bekezdés szerint, az elsőbbségi anyagok bevezetésében érintett víztesteken kijelölt átmeneti területek kiterjedését.

4. A Bizottság a 2000/60/EK irányelv 21. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározhatja a tagállamok által az átmeneti területek megállapítására használandó módszert.

4. cikk

A kibocsátások, bevezetések és veszteségek nyilvántartása

1. A 2000/60/EK irányelv 5. és 8. cikkével összhangban és a 166/2006/EK rendelet szerint összegyűjtött információk alapján a tagállamok minden vízgyűjtő vagy a vízgyűjtő területükre eső része tekintetében nyilvántartást készítenek az I. melléklet „A” és „B” részében felsorolt minden elsőbbségi anyag és szennyező anyag kibocsátásáról, bevezetéséről és veszteségéről.

2. Az (1) bekezdésben említett nyilvántartásokban feltüntetendő szennyező anyagokra vonatkozó értékek mérésének referencia időszaka 2007 és 2009 között egy év.

A 94/414/EGK irányelv által szabályozott elsőbbségi anyagok vagy szennyező anyagok tekintetében azonban a bejegyzéseket a 2007-es, 2008-as és 2009-es évek átlagában lehet számolni.

3. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e cikk (1) bekezdése szerint elkészített nyilvántartásokról, feltüntetve a megfelelő referencia időszakokat, valamint a 2000/60/EK irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban bejelentett vízgyűjtő-gazdálkodási tervekről.

4. A tagállamok a 2000/60/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott elemzések felülvizsgálata során frissítik nyilvántartásaikat.

A frissített nyilvántartásokban szereplő értékek megállapítására vonatkozó referencia időszak az elemzés elkészítésére kitűzött évet megelőző év. A 94/414/EGK irányelv által szabályozott elsőbbségi anyagok vagy szennyező anyagok tekintetében az adatokat az említett elemzés elkészítését megelőző három év átlagában lehet számolni.

A tagállamok a naprakész vízgyűjtő-gazdálkodási terveikben közzéteszik a frissített nyilvántartásokat a 2000/60/EK irányelv 13. cikkének (7) bekezdésében meghatározottaknak megfelelően.

5. A Bizottság ellenőrzi, hogy a nyilvántartásban feltüntetett kibocsátások, bevezetések és veszteségek, 2025-re megfelelnek-e 2000/60/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdése a) albekezdésének iv. pontjában meghatározott csökkentésre, illetve megszüntetésre vonatkozó kötelezettségnek.

6. A Bizottság a 2000/60/EK irányelv 21. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározhatja a tagállamok által a nyilvántartások elkészítésekor alkalmazandó módszert.

5. cikk

Az 2000/60/EK irányelv módosítása

A 2000/60/EK irányelv X. mellékletének helyébe ennek az irányelvnek a II. melléklete lép.

6. cikk

A 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK és a 84/491/EGK irányelv módosítása

A 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK és a 84/491/EGK irányelv II. mellékletét minden esetben el kell hagyni.

7. cikk

A 86/280/EGK irányelv módosítása

A 86/280/EGK irányelv I–XI. szakaszának B. címsorait el kell hagyni.

8. cikk

Hatályon kívül helyezés

1. A 82/176/EGK, a 83/513/EGK, a 84/156/EGK, a 84/491/EGK és a 86/280/EGK irányelv 2012. december 22-től hatályát veszti.

2. 2012. december 22. előtt a tagállamok az ellenőrzéseket és bejelentéseket az (1) bekezdésben említett irányelvek helyett a 2000/60/EK irányelv 5., 8. és 10. cikkével összhangban végezhetik el.

9. cikk

Átültetés

1. A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [a hatálybalépésétől számított 18 hónapon belül] megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, valamint az azok és ezen irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul elküldik a Bizottságnak.

   Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos közzétételük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

10. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételét követő huszadik napon lép hatályba.

11. cikk

A címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

Az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
Az elnök	*az elnök*

I. MELLÉKLET: AZ ELSŐBBSÉGI ANYAGOKRA ÉS EGYES MÁS SZENNYEZŐ ANYAGOKRA VONATKOZÓ KÖRNYEZETMINŐSÉGI ELŐÍRÁSOK

A. RÉSZ: A felszíni vízben lévő elsőbbségi anyagokra vonatkozó környezetminőségi előírások (EQS)

ÉÁ éves átlagérték;

MMK: maximálisan megengedhető koncentráció.

Egység: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
N°	**Anyag neve**	**CAS-szám**	**ÉÁ-EQS[21]** **Belföldi felszíni vizek**	**ÉÁ-EQS Egyéb felszíni vizek**	**MMK-EQS[22]** **Belföldi felszíni vizek**	**MMK-EQS** **Egyéb felszíni vizek**
(1)	Alaklór	15972-60-8	0.3	0.3	0.7	0.7
(2)	Antracén	120-12-7	0.1	0.1	0.4	0.4
(3)	Atrazin	1912-24-9	0.6	0.6	2.0	2.0
(4)	Benzol	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Pentabróm-difenil-éter[23]	32534-81-9	0.0005	0.0002	*nem alkalmazhat ó*	*nem alkalmazhat ó*
(6)	Kadmium és vegyületei *(a vízkeménységi osztályoktól függően[24])*	7440-43-9	≤ 0.08 (1. osztály) ≤ 0.08 (2. osztály) ≤ 0,09 (3. osztály) ≤ 0,15 (4. osztály) ≤ 0,25 (5. osztály)	0.2	≤ 0,45 (1. osztály) ≤ 0,45 (2. osztály) ≤ 0,6 (3. osztály) ≤ 0,9 (4. osztály) ≤ 1,5 (5. osztály)	
(7)	C10-13 Klóralkánok	85535-84-8	0.4	0.4	1.4	1.4
(8)	Klórfenvinfosz	470-90-6	0.1	0.1	0.3	0.3

21 Ez a paraméter az éves átlagértékben kifejezett környezetminőségi előírás (EQS-ÉÁ).

22 Ez a paraméter a maximálisan megengedhető koncentrációban kifejezett környezetminőségi előírás (EQS-MMK). Amennyiben az MMK-EQS oszlopban „nem alkalmazható” szerepel, az ÉÁ-EQS értékek szintén védelmet biztosítanak a rövid távú szennyezési csúcskoncentrációkkal szemben, mivel ezek az értékek jelentősen alacsonyabbak az akut toxicitás alapján meghatározott értékeknél.

23 A 2455/2001/EK határozatban felsorolt brómozott difeniléterek (5. sorszám) alá tartozó elsőbbségi anyagok csoportja tekintetében, csak a pentabróm-difentiléterre határoztak meg EQS-t.

24 A Kadmium és vegyületei esetében (6. sorszám) az EQS értékek a víz keménységétől függően változnak a következő öt osztály-kategória szerint (1. osztály: <40 mg $CaCO_3$/l, 2. osztály: 40-től <50 mg $CaCO_3$/l, 3. osztály: 50-től <100 mg $CaCO_3$/l, 4. osztály: 100-tól <200 mg $CaCO_3$/l, és 5. osztály: ≥200 mg $CaCO_3$/l).

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
N°	**Anyag neve**	**CAS-szám**	**ÉÁ-EQS** **Belföldi felszíni vizek**	**ÉÁ-EQS Egyéb felszíni vizek**	**MMK-EQS** **Belföldi felszíni vizek**	**MMK-EQS** **Egyéb felszíni vizek**
(9)	Klórpirifosz	2921-88-2	0.03	0.03	0.1	0.1
(10)	1,2-diklóretán.	107-06-2	10	10	*nem alkalmazhat ó*	*nem alkalmazhat ó*
(11)	Diklór-metán	75-09-2	20	20	*nem alkalmazhat ó*	*nem alkalmazhat ó*
(12)	Di[2-etilhexil]ftalát (DEHP)	117-81-7	1.3	1.3	*nem alkalmazhat ó*	*nem alkalmazhat ó*
(13)	Diuron	330-54-1	0.2	0.2	1.8	1.8
(14)	Endoszulfán	115-29-7	0.005	0.0005	0.01	0.004
(15)	Fluorantén	206-44-0	0.1	0.1	1	1
(16)	Hexaklór-benzol:	118-74-1	0.01	0.01	0.05	0.05
(17)	Hexaklór-butadin	87-68-3	0.1	0.1	0.6	0.6
(18)	Hexaklór-ciklohexán	608-73-1	0.02	0.002	0.04	0.02
(19)	Izoproturon	34123-59-6	0.3	0.3	1.0	1.0
(20)	Ólom és vegyületei	7439-92-1	7.2	7.2	*nem alkalmazhat ó*	*nem alkalmazható*
(21)	Higany és vegyületei	7439-97-6	0.05	0.05	0.07	**0.07**
(22)	Naftalin	91-20-3	2.4	1.2	*nem alkalmazhat ó*	*nem alkalmazhat ó*
(23)	Nikkel és vegyületei	7440-02-0	20	20	*nem alkalmazhat ó*	*nem alkalmazhat ó*
(24)	Nonilfenol	25154-52-3	0.3	0.3	2.0	2.0
(25)	Oktilfenol	1806-26-4	0.1	0.01	*nem alkalmazhat ó*	*nem alkalmazhat ó*

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
N°	**Anyag neve**	**CAS-szám**	**ÉÁ-EQS** **Belföldi felszíni vizek**	**ÉÁ-EQS Egyéb felszíni vizek**	**MMK-EQS** **Belföldi felszíni vizek**	**MMK-EQS** **Egyéb felszíni vizek**
(26)	Pentaklór-benzol	608-93-5	0.007	0.0007	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
(27)	Pentaklór-fenol	87-86-5	0.4	0.4	1	1
(28)	Poliaromás szénhidrogének (PAH)[25]	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
	Benzo[a]pirén	50-32-8	0.05	0.05	0.1	0.1
	Benzo[b]fluorantén	205-99-2	Σ=0.03	Σ=0.03	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
	Benzo[k]fluorantén	207-08-9				
	Benzo[g,h,i]perilén	191-24-2	Σ=0.002	Σ=0.002	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
	Indeno[1,2,3-cd]pirén	193-39-5				
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
(30)	Tributil-ón vegyületek	688-73-3	0.0002	0.0002	0.0015	0.0015
(31)	Triklór-benzolok(minden izomer)	12002-48-1	0.4	0.4	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
(32)	Triklór-metán	67-66-3	2.5	2.5	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0.03	0.03	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*

[25] A poliaromás szénhidrogének (PAH) elsőbbségi anyagcsoportja (28. sorszám) esetében minden egyedi EQS-t be kell tartani, azaz a benzo[a]pirénre meghatározott EQS-t, a benzo[b]flourantén és a benzo[k]fluorantén összegére meghatározott EQS-t, valamint a benzo[g,h,i]perilén és az indeno[1,2,3-cd]pirén összegére meghatározott EQS-t.

B. RÉSZ: Egyéb szennyező anyagokra vonatkozó környezetminőségi előírások (EQS)

ÉÁ: éves átlagérték;

MMK: maximálisan megengedhető koncentráció.

Egység: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
N°	**Anyag neve**	**CAS-szám**	**ÉÁ-EQS** **Belföldi felszíni vizek**	**ÉÁ-EQS Egyéb felszíni vizek**	**MMK-EQS** **Belföldi felszíni vizek**	**MMK-EQS** **Egyéb felszíni vizek**
(1)	Teljes DDT[26]	*nem alkalmazható*	0.025	0.025	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
	para-para-DDT	50-29-3	0.01	0.01	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
(2)	Aldrin	309-00-2	Σ=0.010	Σ=0.005	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
(3)	Dieldrin	60-57-1				
(4)	Endrin	72-20-8				
(5)	Izodrin	465-73-6				
(6)	Széntetraklorid	56-23-5	12	12	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
(7)	Tetraklór-etilén	127-18-4	10	10	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*
(8)	Triklór-etilén	79-01-6	10	10	*nem alkalmazható*	*nem alkalmazható*

[26] A teljes DDT az 1,1,1-triklór-2,2-bisz[p-klórfenil]-etán (CAS-szám: 50-29-3), az 1,1,1-triklór-2[o-klórfenil]-2-[p-klórfenil]-etán (CAS-szám: 789-02-6), az 1,1-diklór-2,2-bisz[p-klórfenil]-etilén (CAS-szám: 72-55-9), és az 1,1-diklór-2,2-bisz[p-klórfenil]-etán (CAS-szám: 72-54-8) izomerek összegét jelenti.

C. RÉSZ: A környezetminőségi előírásoknak való megfelelés

1. 4. és 5. oszlop: Egy felszíni víztest akkor tekinthető az EQS éves átlagértékeinek megfelelőnek, ha az adott felszíni víztest valamennyi reprezentatív megfigyelési pontja esetében, az év során különböző időpontokban mért koncentrációk számtani középértéke az előírásban rögzített értéken belül van.

2. 6. és 7. oszlop: Egy felszíni víztest akkor tekinthető az EQS-MMK-nak megfelelőnek, ha az adott víztest bármely reprezentatív megfigyelési pontján mért koncentráció nem haladja meg az előírásban rögzített értéket.

3. A kadmium, az ólom, a higany és a nikkel (a továbbiakban: fémek) kivételével az e mellékletben meghatározott környezetminőségi előírások (EQS) a teljes vízmintában lévő teljes koncentrációra vonatkoznak. A fémek esetében az EQS az oldott koncentrációra, vagyis a vízminta 0,45 µm-es szűrővel leszűrt vagy bármilyen más megfelelő előkezeléssel nyert oldott fázisára vonatkozik.

   Ha a fémek természetes háttér-koncentrációja magasabb az EQS-ben rögzített értéknél, vagy ha a fémek biológiai hozzáférhetőségét a víz keménysége, pH-értéke, illetve bármely más minőségi paramétere befolyásolja, a tagállamok figyelembe vehetik ezt a megfigyelési eredmények EQS-sel való összehasonlítása során. Amennyiben a tagállamok így döntenek, a 2. cikk (5) bekezdése szerint meghatározott számítási módszerek alkalmazása kötelező.

II. MELLÉKLET: A 2000/60/EK IRÁNYELV X. MELLÉKLETÉNEK MÓDOSÍTÁSA

A 2000/60/EK irányelv X. melléklete helyébe a következő szöveg lép:

„X. MELLÉKLETA VÍZPOLITIKA TERÜLETÉN ELSŐBBSÉGI ANYAGOK JEGYZÉKE*

Sorszám	CAS-szám[1]	EU-szám[2]	Az elsőbbségi anyag neve	Elsőbbségi veszélyes anyagnak minősül
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklór	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracén	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzol	
(5)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Brómozott difeniléter (**)	X (***)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium és vegyületei	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C10-13 Klóralkánok (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Klórfenvinfosz	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klórpirifosz	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-diklór-etán	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklór-metán	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di[2-etilhexil]ftalát (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endoszulfán	X
	959-98-8	not applicable	(Alfa-endoszulfán)	
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantén (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaklór-benzol	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaklór-butadin	X

(18)	608-73-1	210-158-9	Hexaklór-ciklohexán	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma-izomer, lindán)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Ólom és vegyületei	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Higany és vegyületei	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalin	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nikkel és vegyületei	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonilfenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-[para]nonilfenol)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktilfenol	
	140-66-9	not applicable	(Para-tert-oktifenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaklór-benzol	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentaklór-fenol	
(28)	nem alkalmazható	nem alkalmazható	Poliaromás szénhidrogének	X
	50-32-8	200-028-5	(Benzo[a]pirén)	
	205-99-2	205-911-9	(Benzo[b]fluorantén)	
	191-24-2	205-883-8	(benzo(g,h,i)perilén)	
	207-08-9	205-916-6	(Benzo[k]fluorantén)	
	193-39-5	205-893-2	(Indeno[1,2,3-cd]pirén)	
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	688-73-3	211-704-4	Tributiltin vegyületek	X
	36643-28-4	nem alkalmazható	Tributiltin-kation	
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklór-benzolok	
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4, triklór-benzol)	

(32)	67-66-3	200-663-8	Triklór-metán (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

[1] CAS: Chemical Abstracts Service

[2] EU-szám: Létező Kereskedelmi Vegyi Anyagok Euurópai Jegyzéke (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances, EINECS) vagy Törzskönyvezett Vegyi Anyagok Európai Jegyzéke (European List of Notified Chemical Substances, ELNICS).

(*) Amennyiben anyagok csoportjait választották ki, tipikus egyedi képviselőket tüntettek fel jelző paraméterekként (zárójelben sorszám nélkül).

(**) Az anyagok ezen csoportjaiba rendes körülmények között jelentős számú egyedi vegyület tartozik. Jelen esetben megfelelő jelző paraméterek nem adhatóak meg.

(***) Kizárólag pentabróm-bifenil-éter (CAS-szám: 32534-81-9)

(****) A fluorantin egyéb, veszélyesebb poliaromás szénhidrogének képviselőjeként szerepel a jegyzékben.